

промитира правителството на съюза, ако версайският кабинетъ не му припознае такъвъ характеръ. Ради туй американскиятъ пълномощникъ са представи най-напредъ частно на Вержена, който не смѣше теже да го приеме официално за да не тури въ сумиѣние Англия преди Франца да бѫде пригответа за война. Като предпазливъ и рѣшителенъ гospодарственъ човѣкъ, министрътъ презъ нѣколко мѣсеки подбаждаше правителството на Лудовика XVI да земе участие въ тъзи война. Еднакъ познато прогласяваньето на независимостъта, когато той на 31 Августъ 1776 година предъ членовете отъ своя съвѣтъ Г.Г. Море, Сартина, Сен-Жермен и Клюни, подаде на царя рапортъ. Той му посочваше коя страна трѣба да земе Франца въ тъзи тържественна минута. Съ най-ясенъ погледъ на работата и съ най-високи политически съображения, Верженъ обеви, че рано или късно, войната ще стане необходима, че тя ще бѫде исклучително по море, и че най-подиръ тя ще достави сгоденъ случай за отмъстяванье и полезенъ за заслугата и за славата на успѣха.

« Може ли Франца намѣри по-добро време за да заличи срама отъ гнусното нападанье, направено ней на 1775 год., и да заглади всички злочестини, дошли като негови сѣтници; може ли намѣри, казвамъ по добро време за основа отъ тъзи минута, когато Англия отива на междуособна война тамъ, хиляди часове дадечъ отъ метрополията? говоряше Верженъ. Той бѣше увѣренъ че между колониите и мѣжду Англия мирътъ е невъзможна работа.